

וַיֵּצֵא אֱלֹהִים אֶת־שִׁמְעוֹן׃ כִּי וַיָּבֵא
הָאִישׁ אֶת־הָאֲנָשִׁים בֵּיתָהּ וְיֹסֵף
וַיִּתֵּן־מִמֶּם וַיִּרְחֲצוּ רַגְלֵיהֶם וַיִּתֵּן
מִסָּפּוֹא לְחֻמְרֵיהֶם׃ כִּי וַיְכַיְנוּ אֶת־
הַמִּנְחָה עַד־כּוֹא יֹסֵף בַּעֲהָרִים׃
כִּי שָׁמְעוּ כִּי־שָׁם יֹאכְלוּ לֶחֶם׃
כִּי וַיָּבֵא יֹסֵף הַבֵּיתָה וַיָּבִיאוּ לֹאֲתֵת
הַמִּנְחָה אֲשֶׁר־בְּיָדֵם הַבֵּיתָה
וַיִּשְׁתַּחֲוֶי־לוֹ אַרְצָה׃ כִּי וַיִּשְׁאַל לָהֶם
לְשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר הַשְׁלוֹם אֲבִיכֶם הַזֶּקֶן
אֲשֶׁר אָמַרְתֶּם הָעוֹדֵנִי הִי׃ כִּי וַיֹּאמְרוּ
שָׁלוֹם לְעַבְדְּךָ לְאֲבִינוֹ עוֹדֵנִי הִי
וַיִּקְרָו וַיִּשְׁתַּחֲוּ׃ כִּי וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיֵּרָא
אֶת־בְּנֵי־מִן אָחִיו בֶּן־אִמּוֹ וַיֹּאמֶר
הֲזֶה אַחִיכֶם הַקָּטָן אֲשֶׁר אָמַרְתֶּם
אֵלַי וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִחַנְךָ בְּנִי׃ שְׁבִיעִי
לִ וַיִּמָּהֵר יֹסֵף כִּי־נִבְכְּרוּ רַחֲמָיו אֵל־
אָחִיו וַיִּבְקֶשׁ לְבָכּוֹת וַיָּבֵא הַחֲדָרָה
וַיִּבֶךְ שָׁמָּה׃ לֵא וַיִּרְחֹץ פָּנָיו וַיֵּצֵא
וַיִּתְאַפֵּק וַיֹּאמֶר שִׁימוּ לָהֶם׃
לֵב וַיִּשְׁימוּ לֹא לְבָדוֹ וְלָהֶם לְבָדָם

לָתִי וְאֶפִּיק לְתַחֲוֵן יֵת
שִׁמְעוֹן׃ כִּי וַאֲעִיל נִבְרָא
יֵת נִבְרָיא לְבֵית יֹסֵף
וַיִּתֵּב מִיָּא וְאִסְרוּ רַגְלֵיהוֹן
וַיִּתֵּב כְּסָתָא לְחֻמְרֵיהוֹן׃
כִּי וַאֲחִיקִינוּ יֵת תְּקַרְבָּתָא
עַד דְּעָאֵל יֹסֵף בְּשִׂירֻתָא
אֲרִי שְׁמַעוּ אֲרִי תִמָּן
וַיִּבְלוּן לְחֻמָּא׃ כִּי וְעָאֵל
יֹסֵף לְבֵיתָא וְאֲעִילוּ לָתִי
יֵת תְּקַרְבָּתָא דִּי בִיחֵיהוֹן
לְבֵיתָא וְסִגְרוּ לָתִי עַד
אַרְעָא׃ כִּי וַיִּשְׁאַל לָהוֹן
לְשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר הַשְׁלוֹם
לְאֲבוּבוֹן סָבָא דִּי
אֲמַרְתִּינוּ תַעֲד כְּעֵן קָיִים׃
כִּי וַאֲמָרוּ שְׁלוֹם לְעַבְדְּךָ
לְאֲבוּנָא עַד כְּעֵן קָיִים
וְכָרְעוּ וְסִגְרוּ׃ כִּי וַיִּקַּף
עֵינוֹהִי וַחֲנָא יֵת בְּנִימִין
אָחוּהִי בֵר אִמִּיהָ וַאֲמַר
הֲדִין אֲחֻבוֹן וְעִירָא דִּי
אֲמַרְתִּינוּ לִי וַאֲמַר מִן
קָדָם יִי יִתְרָחִים עֲקֵד
בְּרִי׃ לֵא וְאָחוּי יֹסֵף אֲרִי
אֲתַגְּלִדְרוּ כַחֲסוּהִי עַל
אָחוּהִי וְכָעָא לְמַכְבִּי
וְעָאֵל לְאֲדָרוֹן בֵּית
מִשְׁכָּבָא וְכָבָא תִמָּן׃
לֵא וַאֲסִתִּי אֲפֹהִי וְנִפְק
וַאֲתַחֲסֵן וַאֲמַר שׁוּ׃
לֵא וַיִּשְׁוִיאוּ לָתִי
בְּלַחֲדוּתִי וְלָהוֹן

תולדות אהרן

חם בנימין אחיו כן חמו בעלה קנה

רש"י

שפתי חכמים

אדם הלא דלילא למדעט ודעשין כ"א"ס : י מוכחב לשל ושמחו
מס' מן עד עדכרו חליו פתח הבית ומסחמר להם שלום לכס
נמשכו וכלו אחריו : (כ) ויכינו . הזמנו פסרובו בכלים נאים : (ט) הביתה . מפרוודור למרקלין (כ"א) הלא לויקו דרש"י
מהביתה כחראה ויכילו לו את המנחה אשר בידם הביתה דק"ל הלא כבר הובאו ביתו של יוסף חלה פ"ב ל"ל מפרוודור
למרקלין ודוק : (כ) ויקרו וישרחו . על שחלת שלום . קידה כפיסת תקדק הי שחתחוליה משחטם לארץ : (כ) אלהים
ירצך בני . בשאר עכטים שמענו חניה אשר חן אלהים את עבדך וכנימין עדיין לא טלד לכך נדכו יוסף כחניה : (ל) כי
נבכרו